

Această rubrică nu s-a născut dintr-o intenție polemică, și nici din dorința de a asigura, la o adică, "loc de întors" propriilor noastre verdicte critice. Ea a apărut din necesitatea de a oferi membrilor redacției ocazia să se pronunțe - fie și cu întârziere - asupra unor spectacole pe care nu le-au putut recenza, din diverse motive, la premieră și, totodată, din necesitatea de a pune în relație comentariul

critic cu evoluția (deseori, din păcate, involuția) în timp a spectacolelor. Sperăm, de aceea, ca diferențele de optică dintre cronică de premieră și însemnările ce vor fi găzduite

în acest spațiu să fie luate drept o invitație la dialog și, nu mai puțin, la reflecție. De către toate părțile interesate.

REDACTIA

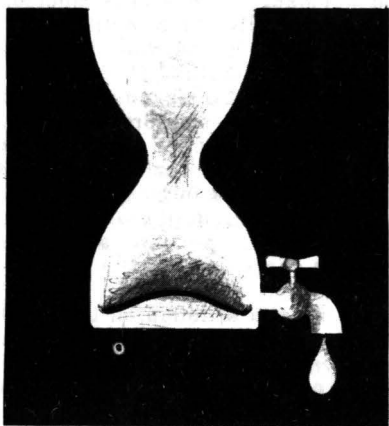
TRISTEȚE SIAMEZĂ...

Goran Tunström este laureat al Premiului Nobel. Nu știu pentru ce (o spun fără ironie), întrucât nu am caletul-program de la spectacolul Teatrului de Stat din Sibiu, iar referințe despre autor în altă parte nu am găsit. Nu mă îndoiesc însă că are merite (literare) solide, ce justifică faptul că se află în posesia numitei distincții. Mă îndoiesc, însă, în același timp, că piesa Chang-Eng ar vâdi vreunul din aceste merite: e povestea a doi frați siamezi (proveniți chiar din Siam, adică Thailanda), "lpiți" în regiunea șoldului, ceea ce le pune serioase probleme sub aspect matrimonial (nu cred că dacă lipitura ar fi afectat altă parte a trupurilor chestiunea s-ar fi simplificat prea mult), deși logodnicele, surori la rândul lor (dar nu siameze, ci americane), nu se arată deloc tulburate de perspectivă. Cum se rezolvă

dramatică situație nu am apucat să aflu pentru că am plecat la pauză (adică după circa două ore și zece minute, deznodământul urmînd să se producă, mi s-a spus, abia după altă oră și jumătate). Am plecat, deși venisem la teatru nerăbdătoare să văd un spectacol de Iulian Vișa, ale cărui Neguțătorul din Veneția și, mai ales, Tigru le mai în minte și azi. Mai exact, venisem nerăbdătoare să văd alt spectacol de Iulian Vișa, căci Cartoteca, la Festivalul de la Piatra Neamț, mă întristase. Am plecat în virtutea dreptului oricărui om (deci, și al criticului) de a renunța să privească și să asculte ceva care îi plictisește fără greș. Am plecat, cu toate că m-a impresionat convingerea cu care jucau actorii, vizibil reanimați de întoarcerea lui Vișa la Sibiu. Am plecat cu multă și adevărată amărăciune. Am plecat, așteptînd să văd, altă dată, alt spectacol de Iulian Vișa.

informațiile (neverificate, dar verosimile) că spectacolul nu mai fusese de mult jucat - și nici repetat! -, impresia mea este că majoritatea actorilor din distribuție, agasați la gîndul că piesa conține un singur rol "mare", cel titular, l-au lăsat pur și simplu pe Constantin Popa, interpretul acestuia, să se descurce cum o putea, ei limitîndu-se la a intra în scenă, a-și debita replicile și a ieși apoi, frecîndu-și mîinile după ce și le spălaseră. (Excepțiile - Adi Carăuleanu, care a luat și un premiu, Liviu Manoliu, parțial Violeta Popescu - au reliefat, prin contrast, procedeul.) De le-am greșit, le cer iertare, căci "iubesc trădarea, dar...!"

ALICE GEORGESCU

TRĂDAREA LUI SOCRATE

Cui a văzut spectacolul Teatrului Național din Iași cu *Socrate* de Dumitru Solomon în regia lui Nicolae Scarlat numai la data programării lui în Festivalul național de teatru "I.L. Caragiale" trebuie că selecționarea acestei montări i s-a părut cel puțin neinspirată, dacă nu cumva... inspirată de rațiuni foarte umbroase; ba, dimpotrivă, prea transparente - ar zice alții. Într-adevăr, reprezentarea lîncedă, dezlînată, lăbărtată (scuzat fie-mi cuvîntul) și de tot plicticoasă la care am

privit cu stupefacție în seara zilei de 18 noiembrie nu avea aproape nimic comun cu spectacolul limpede, tensionat, solid și mereu interesant pe care îl aplaudasem (și nu numai eu) cu cîteva luni în urmă, "la sediu". Că putea să-ți placă sau nu (mie îmi plăcușe) "concepția regizorală" era una, iar că nu puteai să nu remarci cît de coerent și de armonios apărea ea pe scenă și cît de bine era susținută actoricește - cu totul altceva. Ce s-a petrecut, atunci, la București? Dincolo de